USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Michal Mazanec a soudci JUDr. Marie Žišková, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Karel Podolka a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu Českého telekomunikačního úřadu na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi Českým telekomunikačním úřadem a Obvodním soudem pro Prahu 6 za účasti žalobce: Č. T., a. s., a žalovaných: A) M. K., B) N., s. r. o., ve věci žaloby o zaplacení částky 8671 Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 27 C 169/2003,

takto:

I. **Příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 27 C 169/2003, o zaplacení ceny za telekomunikační práce spočívající v dodání a montáži pobočkové telefonní ústředny, je soud.**

I. **Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 26. 6. 2003, čj. 27 C 169/2003-11, se zrušuje.**

Odůvodnění:

Dne 23. 12. 2003 se obrátil Český telekomunikační úřad na zvláštní senát s návrhem na rozhodnutí sporu o pravomoc (kompetenčního sporu) podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, který vznikl mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 6 ve věci tohoto soudu, u něhož napadla žaloba žalobce Č. T., a. s., proti žalovaným M. K. a společnosti N., s. r. o., o částku 8671 Kč s příslušenstvím.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Uvedená žaloba napadla u Obvodního soudu pro Prahu 6 dne 3. 10. 2002. Podle žalobního tvrzení provedl žalobce na základě objednávky žalovaného A) telekomunikační práce spočívající v dodání a montáži pobočkové telefonní ústředny. Částku za provedení prací ve výši 8671 Kč vyúčtoval žalobce žalovanému A) fakturou ze dne 26. 10. 2001. Žalovaný A) fakturu nezaplatil; požádal přitom o stornování této faktury a o vystavení nové faktury na žalovaného B). Dne 26. 4. 2002 vystavil žalobce novou fakturu znějící na částku 8671 Kč a na žalovaného B); žalovaný B) ji však ani přes zaslanou upomínku nezaplatil.

Žalobce proto navrhl, aby soud rozhodnutím uložil oběma žalovaným povinnost zaplatit rukou společnou a nerozdílnou uvedenou částku včetně úroku z prodlení a nahradit žalobci zaplacený soudní poplatek.

Obvodní soud pro Prahu 6 vydal dne 27. 11. 2002 pod čj. 29 Ro 545/2002-6 platební rozkaz, jímž oběma žalovaným uložil zaplacení žalované částky a požadovaných nákladů řízení. Platební rozkaz se však přes opakované pokusy nepodařilo ani jednomu z žalovaných doručit do vlastních rukou, a Obvodní soud pro Prahu 6 jej proto svým usnesením ze dne 7. 4. 2003, čj. 29 Ro 545/2002-10, zrušil.

Usnesením ze dne 26. 6. 2003, čj. 27 C 169/2003, Obvodní soud pro Prahu 6 řízení o žalobě zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Ministerstvu dopravy a spojů. Z ustanovení § 1 odst. 1, § 8 odst. 1 a § 21 odst. 1 zákona č. 110/1964 Sb. o telekomunikacích, soud dovodil, že při rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v souvislosti se zřízením a provozováním telekomunikačního zařízení se postupuje podle obecných předpisů o správním řízení. S ohledem na uvedená ustanovení Obvodní soud pro Prahu 6 dospěl k závěru, že projednávaná věc nespadá do pravomoci soudů. Nedostatek pravomoci je přitom neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení, pro nějž soud musí řízení zastavit (§ 104 odst. 1 o. s. ř.).

V návrhu na řešení kompetenčního sporu správní úřad poukázal nejprve na to, že usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 o zastavení řízení a postoupení věci se opírá o ustanovení zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích. Tento zákon však byl s účinností od 1. 7. 2000 zrušen a nahrazen zákonem č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 26. 6. 2003 tak především bylo odůvodněno již neplatným zákonem. Zatímco podle zrušeného zákona o telekomunikacích bylo orgánem státní správy telekomunikací Ministerstvo dopravy a spojů, v současné době je takovým orgánem Český telekomunikační úřad (§ 3 odst. 1 zákona č. 151/2000 Sb. – dále též „zákon o telekomunikacích“), který je proto také oprávněn k podání návrhu na zahájení řízení o kompetenčním sporu.

K věci samé správní úřad zejména uvedl, že dodání a montáž telefonní ústředny nejsou součástí poskytování telekomunikační služby. Součástí takové služby je nepochybně zřízení nebo ukončení poskytování takové služby ve smyslu § 85 zákona o telekomunikacích; zřízením nebo poskytováním telekomunikační služby je však technický úkon, který je zabezpečován z technického zařízení poskytovatele služeb a který spočívá v aktivaci či deaktivaci koncového bodu, k němuž je připojeno jakékoli koncové zařízení náležející poskytovateli služeb, provozovateli sítí, telefonnímu účastníku či jiné osobě. Volba takového koncového zařízení a způsobu jeho dodání a montáže je vždy na smluvních stranách a není regulována zákonem o telekomunikacích.

Správní řád upozornil na to, že v § 4 a násl. zákona o telekomunikacích jsou výslovně uvedeny některé povinnosti vztahující se k telekomunikačnímu zařízení, jsou to však povinnosti související se schvalováním a uznáváním typu koncového zařízení nebo jeho technické způsobilosti, o něž v daném sporu nejde. Správní úřad, dovolávaje se rozhodnutí Vrchního soudu v Praze vydaného pod sp. zn. 6 A 301/2001, dovodil, že spor vyplývá ze soukromoprávního vztahu mezi žalobcem a žalovaným, a že je tedy dána pravomoc soudu o něm rozhodnout.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Český telekomunikační úřad v oblasti telekomunikačních služeb mj. rozhoduje spory o povinnosti účastníka k finančnímu plnění vyplývající ze smlouvy mezi provozovatelem veřejné telekomunikační sítě a účastníkem o poskytování

telekomunikačních služeb [§ 95 bod 8. písm. d) zákona o telekomunikacích]. Telekomunikační službou se podle § 2 odst. 7 uvedeného zákona, ve znění aktuálně účinném, rozumí služba, jejíž poskytování spočívá zcela nebo zčásti v přepravě nebo směřování informací telekomunikačními sítěmi třetím osobám.

Předmětem řízení v této věci je však úhrada ceny, na niž vznikl žalobci podle žalobního tvrzení nárok v důsledku dodání a montáže telekomunikačního zařízení. Nejde tedy o poskytování telekomunikační služby ve smyslu § 2 odst. 7 zákona o telekomunikacích, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah z odpovídající smlouvy. Rozhodování o těchto věcech zákon o telekomunikacích nesvěřuje Českému telekomunikačnímu úřadu; z kompetence soudů se tak tyto věci nevymykají (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát vyslovil, že rozhodnout o věci přísluší soudu.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení obvodního soudu, které výroku, jímž byla kompetence určena, odporuje.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. března 2004

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu